

SVENSK FÖRFATTNINGSSAMLING

1964 · Nr 85—87

Utkom från trycket den 24 april 1964

Nr 85

L a g

om ändring i sjölagen;

given Stockholms slott den 3 april 1964.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, *dels* att 10 kap. samt 216, 224, 273, 274 och 323 §§² sjölagen skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, *dels* att 264—266 §§ samma lag skola upphöra att gälla.

216 §.

Skall haveribidrag gäldas av last eller annat gods, häftar ägaren med godset men svarar ej personligen.

224 §.

Var som — — — deras räddning.

Den, som — — — till bärgarlön.

Bärgarlön skall, — — — detta senare.

Äligger det — — — av avtalet.

Har gods eller något, som hört till gods, bärgats, häftar ägaren med det bärgade men svarar ej personligen.

Kunna parterna — — — av domstol.

TIONDE KAPITLET

Om begränsning av redares ansvarighet

254 §.

1 mom. Föreligger ansvarighet för redare enligt denna eller allmän lag, är ansvarigheten begränsad vad angår

1. ersättning för skada å person, som befinner sig ombord på fartyget för att medfölja detta, och för skada å egendom ombord;

2. ersättning för skada å person eller egendom, om skadan orsakats av någon som befinner sig ombord på fartyget;

3. ersättning för skada å person eller egendom, om skadan orsakats av

¹ Prop. 1964: 35; L¹U 8; Rskr 107.

² Senaste lydelse se beträffande 216, 224, 256—266, 273 och 274 §§ 1928:161, beträffande 254 § 1936:276, beträffande 255 § 1953:57 samt beträffande 323 § 1946:847.

* 60—648000. Svensk författningssamling 1964, Nr 85—87

170

omständighet som hänför sig till navigeringen eller handhavandet av fartyg, omständighet som hänför sig till lastningen, befordringen eller lossningen av lasten eller till in-
gel eller till lastningen, befordringen eller landsättningen av passagerarna;
skeppningen, befordringen eller landsättningen av passagerarna;
4. ersättning för skada å hamnanläggning, bassäng eller segelbar vatten-
väg; samt

5. ersättning på grund av föreskriven skyldighet att avlägsna sjunket, strandat eller övergivet fartyg eller egendom ombord på sådant fartyg.

Begränsningen gäller dock ej ansvarighet på grund av skada som åsamkats befälhavaren eller medlem av besättningen eller lots eller någon person i redarens tjänst, som befinner sig ombord eller vilkens åligganden stå i samband med fartygets tjänst. Den avser ej heller ansvarighet på grund av fel eller försummelse av redaren själv, med mindre denne begått felet eller försummelsen i egenskap av fartygets befälhavare eller medlem av dess besättning.

Begränsningen gäller icke ränta och kostnader i saken.

2 mom. Har redaren motfordran mot borgenären och grunda sig fordran och motfordran på en och samma händelse, skall begränsningen avse allenast det belopp varmed fordringen överstiger motfordringen.

255 §.

1 mom. Är ansvarigheten begränsad, svarar redaren intill ett belopp beräknat efter ettusen francs för ton av fartygets dräktighet, dock minst ett hundrafemtiotusen francs.

Inträffar skada å person, höjes ansvarighetsgränsen i vad avser sådan skada med tvåtusenettihundra francs för ton, dock med minst sexhundrafettiolusen francs.

2 mom. Med franc förstås en enhet innehållande sextiofem och ett halvt milligram guld av niohundra tusendelars finhet. Omräkning till svenskt mynt skall ske efter kursen den dag då redaren ställer säkerhet för sin ansvarighet eller, om säkerhet icke ställes, då betalning sker.

Med dräktighet avses nettodräktigheten, för maskindrivet fartyg ökad med det maskinrum som vid bestämmandet av nettodräktigheten dragits från bruttodräktigheten.

256 §.

Den ansvarighetsgräns, varom stadgas i 255 §, gäller beträffande fordringar, vilka uppkommit på grund av en och samma händelse.

Fordringar på grund av skada å person skola i första hand tillgodoses med det ansvarighetsbelopp som avses i 255 § 1 mom. andra stycket. Förslår ej detta, skall återstoden av fordringarna tillsammans med övriga fordringar tillgodoses ur det belopp som avses i nämnda mom. första stycket.

Fördelningen av ansvarighetsbelopp skall ske i förhållande till fordringarnas storlek.

Har redaren betalat fordran som avses i denna paragraf, skall han anses träda i fordringsägarens ställe med samma rätt som denne och fordringsbeloppet medtagas vid fördelningen av ansvarighetsbeloppet, såvitt fordringen kunnat här i riket göras gällande mot redaren. Visar redaren att han, oak-
tat krav ännu ej skett, framdeles har att betala fordran som avses i denna paragraf, skall jämväl den fordringen medtagas vid fördelningen.

257 §.

Kvarstad eller annan handräckning för fordran, beträffande vilken ansvarigheten är begränsad, skall vägras och beviljad sådan åtgärd skall hävas, om redaren inom riket hos rätten eller överexekutor ställer säkerhet för ful-

la
läg
bo
he
reocl
oclska
desä
Norig
da
de
lighä
delan
hust
in
ke
fösk
stälig
m
ell
hä
an
he
pa
so

äg

ge
or

la ansvarighetsbeloppet enligt 255 § jämte ett av myndigheten bestämt tillägg för ränta och kostnader i saken. Säkerheten må återopas gentemot alla borgenärer, för vilkas fordringar gäller begränsning till samma ansvarighetsbelopp, och skall anses vara ställd till förmån för alla sådana borgenärer.

Har redaren ställt säkerhet för ett mindre belopp än i första stycket avses och ställer han därefter hos samma myndighet säkerhet för återstoden, skall ock vad i första stycket stadgas äga tillämpning.

Om redaren ställt full säkerhet efter vad i första eller andra stycket sägs, skall på hans yrkande tidigare ställd säkerhet för fordran som avses med den fulla säkerheten frigivas.

Vad i denna paragraf är stadgat skall äga motsvarande tillämpning, om säkerheten ställts hos vederbörlig myndighet i Danmark, Finland eller Norge.

258 §.

Kvarstad eller annan handräckning för fordran, beträffande vilken ansvarigheten är begränsad, skall vägras och beviljad sådan åtgärd hävas, om redaren visar, att han, innan åtgärden genomförts, utom riket ställt betryggande och för borgenären tillgänglig säkerhet för fulla ansvarighetsbeloppet enligt 255 § i någon av följande hamnar:

1. den hamn där den händelse inträffat varå fordringen grundas eller, om händelsen ej ägt rum i hamn, den första hamn som fartyget anlöpt efter händelsen;

2. landsättningshamnen, om fordringen avser skada å person;

3. lossningshamnen, om fordringen avser skada å last.

Har i fall som avses i första stycket säkerheten ställts i annan ort än där angives, prövar rätten eller överexekutor med hänsyn till omständigheterna, huruvida handräckningsåtgärd, som nu sagts, skall vägras eller hävas.

Vad i första och andra styckena är stadgat gäller även, om den utom riket ställda säkerheten icke motsvarar det fulla ansvarighetsbeloppet enligt 255 § men redaren inom riket hos rätten eller överexekutor ställer betryggande säkerhet för återstoden jämte ett av rätten eller överexekutor bestämt tillägg för ränta och kostnader i saken.

Vad i denna paragraf är stadgat om hävande av handräckningsåtgärd skall äga motsvarande tillämpning i fråga om frigivande av säkerhet, som ställts inom riket till befrielse från handräckningsåtgärd.

259 §.

Twist om beräkning av belopp, vartill redares ansvarighet är begränsad enligt 255 §, eller om fördelningen av ansvarighetsbelopp mellan borgenärer må hänskjutas till utredning och avgörande av dispaschör i fartygets hemort eller där dispasch för den orten vanligen upprättas. Har fartyget ej hemort här i riket, uppgöres dispaschen av dispaschören i Stockholm. Om ärende angående gemensamt haveri med anledning av den händelse, varå ansvarigheten grundas, är anhängigt eller väntas bli anhängiggjort hos viss dispaschör i riket, skall dock ankomma på denne att uppgöra jämväl dispasch som här avses.

Redaren skall hos dispaschören uppgiva namn och adress på kända sakägare.

Dispaschören skall, om det ej är uppenbart att okända sakägare ej finnas, genom kungörelse, som införes i allmänna tidningarna och i tidning inom orten, anmana sakägarna att inom viss förelagd tid skriftligen bevaka sin

rätt ävensom ingiva de handlingar, vilka de vilja åberopa. Särskilt meddelande skall genom brev tillställas kända sakägare. I övrigt skall i tillämpliga delar gälla vad som är stadgat om dispasch vid gemensamt haveri. Kostnaden för dispasch, som avses i denna paragraf, är redaren skyldig att ersätta, såframt ej borgenär utan skäligen orsak hänskjutit saken till dispaschör eller eljest särskilda skäl föranleda annat.

260 §.

Har redaren utbetalt vad som åligger honom att utgiva enligt ovan givna bestämmelser om begränsning av ansvarigheten och visar sig sedan annan borgenär hava ägt rätt till betalning av ansvarighetsbeloppet, har redaren dock icke någon ytterligare betalningsskyldighet, därest redaren, då betalningen erlades eller, om den skedde enligt lagakraftvunnen dom eller dispasch, denna meddelades, icke ägde och ej heller genom vederbörlig undersökning kunnat få kunskap om den andres fordran.

Borgenär, som sålunda uppburit vad som rätteligen bort tillkomma annan, svarar därmed för den andres fordran, såvida han ägde kunskap om fordringen, när han erhöll betalningen.

261 §.

Vad i detta kapitel är stadgat om begränsning av redares ansvarighet äger tillämpning jämväl i fråga om ansvarighet som åvilar fartygets ägare, som ej är redare, eller befraktare eller den som i redares ställe handhar fartygets drift.

Detsamma gäller ansvarighet vilken åvilar befälhavare eller medlem av besättningen eller lots eller någon, som är i tjänst hos redaren, ägaren, befraktaren eller den som i redares ställe handhar fartygets drift, såframt ansvarigheten uppkommit i tjänsten. Sådan ansvarighet må begränsas, oaktat den uppkommit på grund av fel eller försummelse.

Det sammanlagda belopp till vilket redare och övriga i denna paragraf omförmälda personer äga begränsa sin ansvarighet för fordringar, som uppkommit på grund av en och samma händelse, skall ej överstiga det fulla ansvarighetsbeloppet enligt 255 §.

262 §.

Vad i detta kapitel är stadgat äger tillämpning, när begränsning av ansvarighet åberopas inför svensk myndighet.

Beträffande ansvarighet som avses i 254 § 1 mom. andra stycket första punkten skall dock frågan, huruvida och till vilket belopp ansvarigheten är begränsad, avgöras efter den lag, som gäller för tjänsteavtalet, om tjänsteavtalet regleras av lagen i annan stat, som är ansluten till 1957 års internationella konvention angående begränsningen av ansvarigheten för ägare av fartyg som användas till fart i öppen sjö.

263 §.

Konungen äger förordna, att i stället för bestämmelserna i detta kapitel andra regler skola här i riket tillämpas i fråga om fartyg hemmahörande i annan främmande stat än sådan, som utan förbehåll anslutit sig till 1957 års internationella konvention angående begränsningen av ansvarigheten för ägare av fartyg som användas till fart i öppen sjö.

273 §.

Har redaren — — — uppburna beloppet.
Vad i 260 § är stadgat skall i sådant fall äga motsvarande tillämpning.

274 §.

Har äganderätten — — — för överlåtelsen.

Vad i 260 § är stadgat skall i sådant fall äga motsvarande tillämpning.

323 §.

Om rådhusrätts behörighet att upptaga tvistemål enligt denna lag gäller i tillämpliga delar vad som är stadgat angående laga domstol i tvistemål i allmänhet. Talan må ock väckas vid rådhusrätten i den ort där fartyget finnes eller, såvitt angår fordran för vilken hos myndighet säkerhet ställts till befrielse från kvarstad eller annan handräckning, hos rådhusrätten i den ort där säkerheten ställts. Talan må väckas hos sistnämnda rådhusrätt angående fordran som säkerheten avsett, oaktat säkerheten frigivits. Finnes ej rådhusrätt i ort, där svaranden må sökas enligt vad sålunda är föreskrivet, äger käranden instämma tvisten till den rådhusrätt, som är närmast den orten.

Äro flera — — — rederiets hemvist.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1964. 10 kap. sjölagen i dess nu gällande lydelse skall dock fortfarande äga tillämpning i fall då den händelse, varå ansvarigheten grundas, inträffat före ikraftträdandet.

Vad i 323 § stadgas därom att talan må väckas hos rådhusrätten i den ort, där säkerhet ställts, skall ej gälla, om säkerheten ställts före lagens ikraftträdande.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 3 april 1964.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Justitiedepartementet)

HERMAN KLING

